

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv o ukončení šetření stížnosti 906/2009/JF proti Evropské komisi

Rozhodnutí

Případ 906/2009/JF - Otevřeno dne 26/06/2009 - Rozhodnutí ze dne 18/10/2010

Při platbě stěžovateli, pomocnému zástupci, se Komise dopustila řady chyb: zaprvé si ponechala částky, na které měl stěžovatel nárok; později vyplatila příspěvky, na které stěžovatel neměl nárok; a konečně, opět zaplatil stěžovateli částku, kterou neměl zaplatit.

Komise získala zpět část celkové částky, která byla žadateli uhrazena. Ve stížnosti podané veřejnému ochránci práv však tento veřejný ochránce práv zpochybnil navrácení zbývajících částí této částky. Svůj případ podpořila tím, že zdůraznila četné chyby Komise a její obtížnou finanční situaci v té době.

Veřejná ochránkyně práv konstatovala, že Komise má ze zákona právo získat zpět od stěžovatele částku. V návrhu smírného řešení však veřejná ochránkyně práv vyzvala Komisi, aby převzala odpovědnost za své opakované administrativní chyby tím, že se vzdá navrácení.

Komise prokázala, že je připravena spolupracovat s veřejným ochráncem práv při hledání příznivého výsledku stížnosti a svou žádost o úhradu zrušila. Veřejný ochránce práv ve svém rozhodnutí uvítal přístup Komise a případ uzavřel.

Skutečnosti, které vedly k žalobnímu důvodu

1. Od 1. června 2001 do 31. října 2003 pracoval stěžovatel pro Evropskou komisi jako pomocný pracovník. Předložila důkazy o tom, že měla jedno dítě, za které jí Komise vyplácela příspěvek na vyživované dítě.

2. V listopadu 2001 Komise z důvodu chyby v kódování ve svém platebním systému přiznala stěžovateli příspěvek na druhé vyživované dítě (dále jen „druhý příspěvek“ [1]), který byl vrácen do srpna 2001.
3. V prosinci 2001 byl stěžovateli vyplacen druhý příspěvek za období od srpna do listopadu 2001. Od prosince 2001 do února 2003 obdržel stěžovatel každý měsíc druhý příspěvek. V březnu 2003 se situace vrátila do normálu [2] . Celková částka vyplacená omylem za druhý příspěvek činila 5 162,38 EUR.
4. Dne 7. dubna 2003 informovala Komise stěžovatelku, že se dopustila výše uvedené chyby, a vyzvala ji, aby se zúčastnila schůzky s cílem projednat, jaké finanční důsledky pro ni budou mít.
5. Stěžovatel se schůze s Komisí nezúčastnil. Odpověděla, že nebude souhlasit s žádným zotavením.
6. Dne 23. dubna 2003 Komise informovala stěžovatele, že podle jejích konečných výpočtů činila částka přeplatku 3 368,40 EUR. Komise vysvětlila, že výše uvedené částky dosáhla odečtením 1 793,98 EUR od celkové částky 5 162,38 EUR. Odečtená částka odpovídala částce, která byla omylem odečtena z platu stěžovatelky, za mylného předpokladu, že pobírala příspěvky odjinud. To se ve skutečnosti ukázalo, že tomu tak není.
7. Dne 24. dubna 2003 informovala Komise stěžovatelku, že za účelem zpětného získání celkové dlužné částky, tj. 3 368,40 EUR, si ponechá měsíční splátky ve výši 842,10 EUR z jejího platu za měsíce květen až srpen 2003 včetně, což bylo v době ukončení její smlouvy.
8. Dne 23. června 2003 Komise informovala stěžovatelku, že po výjimečném prodloužení její smlouvy prokázala, že zbývající částka, která má být navracena, činí 1 684,20 EUR. Informovala stěžovatelku, že tato částka bude získána zpět prostřednictvím měsíčních zadržení ve výši 421,05 EUR z jejího platu za měsíce červenec až říjen 2003 včetně, což bylo v době, kdy její prodloužená smlouva skončila.
9. Dne 14. května 2003 Komise vyplatila stěžovatelce opět omylem 1 793,98 EUR navíc k platu za tento měsíc. Tato chyba vznikla v důsledku chyb, ke kterým došlo během přechodu ze starého na nový platební systém.
10. Dne 14. prosince 2006 a 1. února 2007 se Komise pokusila informovat stěžovatelku o výše uvedené platbě, která byla provedena omylem prostřednictvím dvou doporučených dopisů, které byly zaslány na její adresu. Tyto dopisy byly vráceny s označením „nepřítomný adresát“.
11. Stěžovatel mezitím zahájil nové období zaměstnání u Komise jako dočasný zaměstnanec.
12. Dne 11. dubna 2007 zaslala Komise stěžovatelce e-mail, v němž ji informovala o výše uvedené platbě ve výši 1 793,98 EUR, která byla provedena omylem. Stěžovatel neodpověděl.
13. Dne 27. července 2007 zaslala Komise stěžovateli výzvu k úhradě č. 3240907257 (dále jen

„výzva k úhradě“) doporučeným dopisem a e-mailem s žádostí o vrácení výše uvedené částky do 9. září 2007. Stěžovatelka téhož dne odpověděla, že peníze již byly v rozhodné době zadrženy z jejího platu.

14. Dne 20. září 2007 zaslala Komise v případě nezaplacení stěžovateli doporučeným dopisem upomínku. Tento dopis byl vrácen s označením „nepřijato“ („*non réclamée*“).

15. Dne 18. října 2007 stěžovatel zpochybnil legitimitu výzvy k úhradě a odmítl splatit dotčenou částku.

16. Dne 20. listopadu 2007 odpověděla Komise stěžovateli a znovu vysvětlila, jak dluh vznikl. Upozornila ji na skutečnost, že jak již věděla, Komise jí omylem vyplatila druhý příspěvek, který činil celkem 5 162,38 EUR. V tomto ohledu Komise odkázala na svůj e-mail ze dne 23. dubna 2003 a zdůraznila, že v tomto sdělení stěžovatelce sdělila, že za účelem vyrovnání dlužného zůstatku neobdrží částku 1 793,98 EUR, na kterou měla skutečně nárok. Uvedená částka ve výši 1 793,98 EUR však Komise nedržela, jak bylo oznámeno. Platba ve výši 1 793,98 EUR provedená dne 14. května 2003 byla tedy provedena omylem [3]. V důsledku toho nebyla nikdy získána zpět 1 793,98 EUR, což je část původního dluhu ve výši 5 162,38 EUR. Komise připustila, že „*bylo pravdivé a velmi politováníhodné*“, že spis stěžovatele obsahoval řadu chyb [4], ale bylo rovněž pravda, že Komise stěžovateli přeplatila, a proto musela požadovat vrácení přeplatku. I když Komise stěžovatelce písemně informovala až dne 14. prosince 2006 [5], v níž ji informovala o situaci a požádala ji o vrácení částky ve výši 1 793,98 EUR, která jí byla vyplacena omylem, měla Komise stále ve lhůtě pěti let nárok, a dokonce byla povinna požadovat vrácení neoprávněně vyplacených částek. Nicméně vzhledem k okolnostem stěžovatele byla Komise připravena přijmout platbu výše uvedené částky v měsíčních splátkách ve výši 150 EUR za období 11 měsíců, přičemž poslední splátka činila 143,98 EUR.

17. Dne 28. listopadu 2007 stěžovatelka odmítla Komisi splatit uvedenou částku, přičemž zdůraznila, že je nezaměstnaná a nemůže ji vrátit.

18. Dne 14. prosince 2007 vyzvala Komise stěžovatelku, aby jí poskytla informace týkající se jejích příjmů do 28. prosince 2007. Požádala zejména o podrobnosti o jejím příspěvku v nezaměstnanosti a o její rodinné situaci, aby mohla vypracovat plán náhrad, který by byl slučivější s jejími finančními prostředky. Stěžovatel neodpověděl.

19. Dne 29. ledna 2008 zaslala Komise stěžovatelce upomínku a vyzvala ji, aby odpověděla do 11. února 2008. Vzhledem k tomu, že Komise neodpověděla, Komise uvedla, že přistoupí k nucené náhradě.

20. Dne 1. února 2008 stěžovatel odpověděl, že je dlužníkem, a požádal Komisi, aby ji přestala obtěžovat.

21. Dne 7. října 2008 vydala Komise rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí“) podle čl. 256 odst. 1 Smlouvy o ES [6] o zpětném získání povolenek neoprávněně obdržených bývalým pomocným zástupcem. Prohlásila stěžovatele za dlužníka ve výši hlavní částky zvýšené o úroky z prodlení

v celkové výši 1 903,88 EUR.

22. Dne 23. března 2009 zaslal exekutor stěžovatelce kopii Rozhodnutí a uložil jí zaplatit Komisi hlavní částku, zvýšenou o úroky z prodlení, která k tomuto datu činila celkem 2 188,34 EUR. Platba měla být provedena do 15 dnů pod trestem zabavení jejího movitého majetku.

23. Dne 26. března 2009 zaslal stěžovatel Komisi dopis, v němž ji požádal, aby řízení o navrácení podpory zastavila. Zdůraznila chyby, kterých se dopustila Komise, a poukázala na to, že si již v minulosti zachovala 30 % svého platu. Dodala, že v každém případě nemá žádné finanční prostředky na vrácení dotčené částky.

24. Dne 7. dubna 2009 se stěžovatel poprvé obrátil na veřejného ochránce práv a na výše uvedenou záležitost si stěžoval. V důsledku toho se Komise rozhodla pozastavit řízení o navrácení, dokud veřejný ochránce práv nedospěje k rozhodnutí.

25. Stěžovatelka následně informovala útvary veřejné ochránkyně práv, že její poslední smlouva s Komisí skončila v květnu 2009. Uvedla, že očekává, že začne čerpat belgickou měsíční dávku v nezaměstnanosti ve výši přibližně 1 200 EUR. V červnu 2009, tedy po podání stížnosti veřejnému ochránci práv, stěžovatelka takovou výhodu dosud neobdržela.

Předmět šetření

26. Stěžovatel tvrdil, že žádost Komise o vrácení 2 188,34 EUR (částka dluhu ze dne 23. března 2009) byla nespravedlivá.

27. Stěžovatel tvrdil, že by Komise měla svou žádost o vrácení zrušit.

Šetření

28. Dne 26. června 2009 předal veřejný ochránce práv stížnost předsedovi Evropské komise k vyjádření stanoviska.

29. Téhož dne a dne 16. července 2009 zaslal stěžovatel veřejné ochránkyni práv další korespondenci s vysvětlením své stížnosti. Veřejná ochránkyně práv předala tuto korespondenci předsedovi Evropské komise a požádala, aby stanovisko Komise zohlednilo vysvětlení v ní obsažené.

30. Dne 21. října 2009 obdržel veřejný ochránce práv stanovisko Komise, které předal stěžovateli s výzvou k vyjádření. Stěžovatelka nejprve předložila některé další informace a poté předložila své připomínky ke stanovisku Komise dne 29. října 2009.

31. Dne 2. března 2010 se útvary veřejné ochránkyně práv a stěžovatelka zabývaly otázkami týkajícími se její stížnosti telefonicky.

32. Dne 3. března 2010 stěžovatelka doplnila své připomínky tím, že předala veřejné ochránkyni práv dokument týkající se její finanční situace.

33. Po pečlivém zvážení stanoviska a připomínek nebyl veřejný ochránce práv spokojen s tím, že Komise na stížnost odpovídajícím způsobem reagovala. Učinil proto předběžné zjištění nesprávného úředního postupu a v souladu s čl. 3 odst. 5 svého statutu navrhl Komisi smírné řešení.

34. Dne 8. července 2010 obdržel veřejný ochránce práv odpověď Komise, kterou předal stěžovateli s výzvou k vyjádření. Ačkoli v odpovědi na výše uvedenou výzvu nebyly obdrženy žádné připomínky, veřejný ochránce práv za tímto účelem vzal v úvahu další korespondenci obdrženou od stěžovatele v mezidobí, a to dne 29. května 2010.

Analýza a závěry veřejné ochránkyně práv

A. Nároky na nespravedlivost a související nárok

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

35. Stěžovatel tvrdil, že žádost Komise o vrácení ve výši 2 188,34 EUR (částka dluhu ze dne 23. března 2009) byla nespravedlivá.

36. Na podporu tohoto tvrzení stěžovatel tvrdil, že Komise i) věděla, že je nezaměstnaná a nemá prostředky k zaplacení výše uvedené částky; II) neoprávněně vyplacené platby s vědomím, že měla pouze jedno dítě, a nikoli dvě; a iii) poté, co zjistila svou chybu a následně zachovala částku 3 368,40 EUR, se opět dopustila stejné chyby. Právě tato poslední uvedená chyba vedla k výše uvedené žádosti o vrácení.

37. Žadatel tvrdil, že by Komise měla vzít výše uvedené argumenty v úvahu a zrušit svou žádost o náhradu.

38. Ve svém stanovisku Komise nejprve poukázala na to, že stěžovatelka v Komisi pracovala jako dočasný zaměstnanec, když podala stížnost veřejnému ochránci práv a když Komise zahájila řízení o navrácení. Pobírala tedy plat a mohla by splatit svůj dluh. Neměla však v úmyslu tak učinit. O tom svědčí nedostatek reakce na dopis Komise ze dne 14. prosince 2007, který stanovil vrácení ve splátkách slučitelných s jejími příjmy.

39. Komise poté odkázala na článek 85 služebního řádu úředníků Evropských společenství [7] (dále jen „služební řád“). Zdůraznila, že i když byly dotčené částky vyplaceny v důsledku pochybení Komise, s ohledem na použitelnou judikaturu [8], nemělo to žádný dopad, neboť výše uvedený článek je použitelný právě v případech, kdy se administrativa dopustila pochybení

a provedla nesprávné platby. Dluh stěžovatele byl tedy nesporný a musel být splacen.

40. Komise se domnívá, že přeplatky, které provedla, nemohly zůstat bez povšimnutí ze strany běžně pečlivého úředníka. V tomto ohledu zdůraznila, že takový úředník není osvobozen od kontroly svého platu a očekává se, že zná pravidla vztahující se na jeho plat. Při výkonu své povinnosti řádné péče není nutné, aby dotyčná osoba přesně určovala rozsah pochybení administrativy. Má-li úředník pochybnosti o oprávněnosti obdržené platby, je to samo o sobě dostatečným důvodem k tomu, aby o tom musel informovat správní orgán, aby mohl provést všechny nezbytné kontroly.

41. S ohledem na výše uvedené se Komise domnívala, že stěžovatelka nemohla v prosinci 2001 opomenout zaplacení přibližně 1 000 EUR nebo po této platě měsíční platby ve výši přibližně 300 EUR. Stěžovatel měl oznámit správnímu orgánu a umožnit mu provést všechny nezbytné kontroly. Stejně tak s ohledem na vysvětlení Komise, která jí Komise poskytla dne 23. dubna 2003, si stěžovatel nemohl být vědom skutečnosti, že částka 1 793,98 EUR, která jí byla vyplacena dne 14. května 2003, byla výsledkem chyby, neboť právě tato částka byla výslovně uvedena v dopise ze dne 23. dubna 2003. Z toho vyplývá, že stěžovatel měl Komisi oznámit a umožnit jí provést všechny nezbytné kontroly.

42. Komise proto tvrdila, že stěžovatel mu dlužil částku 1 793,98 EUR plus úroky z prodlení. Uvedla, že je připravena přijmout platbu na základě plánu splácení se splátkami, které by byly slučitelné s příjmy stěžovatele.

Předběžné posouzení veřejné ochránkyně práv vedoucí k návrhu smírného řešení

43. Zprv veřejná ochránkyně práv uvedla, že se Komise v souladu s článkem 85 služebního řádu domnívala, že je oprávněna získat zpět přeplatky, které byly stěžovateli vyplaceny v **důsledku řady svých vlastních administrativních chyb.**

44. První administrativní chybou byla opakovaná chyba Komise, ke které došlo každý měsíc od prosince 2001 do března 2003, kdy vyplatila stěžovatelce příspěvek, na který neměla nárok, tj. druhý příspěvek. Celkem Komise neoprávněně zaplatila stěžovateli 5 162,38 EUR.

45. V tomto ohledu veřejná ochránkyně práv upozornila na platební listy za prosinec 2001 a leden 2002, které Komise předložila se svým stanoviskem a které byly předány stěžovatelce k vyjádření. Stěžovatel je nezpochybnil. Ty potvrzují, že Komise v prosinci 2001 provedla pět plateb stěžovateli ve výši 224,43 EUR a v lednu 2002 jednu platbu ve výši 232,73 EUR jako druhý příspěvek.

46. Na základě těchto důkazů se veřejný ochránce práv domníval, že je rozumné se domnívat, že stěžovatel musel být o těchto opakovaných platbách informován. Vzhledem k tomu, že měla pouze jedno dítě, a nikoli dvě, musela si být vědoma toho, že tyto platby byly provedeny omylem. Z toho vyplývá, že by bylo normální, že by stěžovatelka očekávala, že bude muset ze

svého platu splatit celkovou částku 5 **162,38 EUR** , která vznikla z přeplatku posuzovaného jako celek.

47. Dne 23. dubna 2003 však Komise informovala stěžovatele, že částka, která má být vrácena, je nižší než částka vyplývající z přeplatku. Komise vysvětlila, že se dopustila **druhé administrativní chyby** , když nesprávně odečetla z platu stěžovatele 1 793,98 EUR. Objasnila, že tato částka nebude splacena stěžovateli, ale spíše bude odečtena od jejího celkového dluhu ve výši 5 162,38 EUR vůči Komisi. Podle toho, jak veřejná ochránkyně práv pochopila relevantní skutečnosti, se stěžovatelka poté přesvědčila, že její dluh vůči Komisi činil 3 **368,40 EUR**.

48. V květnu 2003 se však Komise v důsledku změny svého platebního systému dopustila **třetí administrativní chyby a zaplatila** stěžovateli 1 793,98 **EUR**. Ačkoli stěžovatelka uhradila celkovou částku 3 368,40 EUR, jak tvrdila Komise v dopise ze dne 23. dubna 2003, nepřijala žádné kroky v reakci na tuto konečnou platbu, která byla provedena omylem.

49. Bylo proto důležité zjistit, zda se od stěžovatele dalo očekávat, že si bude vědom třetí administrativní chyby Komise. Toho by bylo možné dosáhnout provedením podobné analýzy, jaká byla provedena výše, pokud jde o první administrativní chybu Komise.

50. Komise ani stěžovatel však nepředložily kopii dopisu ze dne 23. dubna 2003, veřejný ochránce práv tedy nemohl s jistotou potvrdit, zda tento dopis odkazoval na částku ve výši 1 793,98 EUR nebo na přesné znění takového odkazu.

51. Stěžovatel si zvykl na opakované chyby Komise. Okolnosti byly matoucí s tím, že jedno jednání Komise bylo v rozporu s jiným. Bylo tedy pravděpodobné, že stěžovatelka nevěděla, zda měsíční srážky z jejího platu dosáhly do října 2003 konečné výše 5 162,38 EUR nebo 3 368,40 EUR. Veřejná ochránkyně práv se nedomnívala, že dopisy Komise ze dne 24. dubna nebo 23. června 2003 přispěly k objasnění výše uvedených nejasností tím, že poskytly plán náhrad založený na měsíčních zádržkách z platu stěžovatele ve výši 842,10 EUR a později 425,05 EUR.

52. Podobně, i když lze tvrdit, že bylo rozumné, aby se Komise domnívala, že stěžovatel nemohl vědět o přeplatku druhého příspěvku, veřejný ochránce práv nebyl přesvědčen, že by to bylo i nadále přiměřené vzhledem k matoucí řadě událostí, které následovaly v důsledku jeho jednání. Zaprvé Komise výslovně uvedla, že nesprávně odečetla od platu stěžovatelky určitou částku, a sice částku, která nesouvisela s jejím dluhem vyplývajícím z přeplatku druhého příspěvku. Později tuto částku splatila až nakonec, aby znovu uplatnila stejnou částku a uvedla, že vrácení nemělo být provedeno zaprvé, neboť odpovídá částce, která měla být odečtena od dluhu stěžovatele vůči Komisi, tj. dluhu, který vyplýval z chybné platby druhé úlevy ze strany Komise.

53. Shrňme-li to, stěžovatelka byla poprvé v dubnu 2003 informována, že nemusí vrátit částku 1 793,98 EUR, protože se Komise dopustila chyby. Poté, o čtyři roky později, v dubnu 2007, byla konečně informována o tom, že bude muset tuto částku vrátit, protože Komise se téměř

před čtyřmi lety dopustila další chyby týkající se opět stejné částky.

54. Komise se opírala o příslušnou judikaturu Soudního dvora Evropské unie a článek 85 služebního řádu, které nevylučují administrativu z možnosti požadovat zpět částky, které případně vyplatila omylem.

55. Výše uvedená judikatura by však neměla být vykládána v tom smyslu, že umožňuje správní chyby. V projednávané věci se Komise **opakovaně** dopustila administrativních chyb. Komise rozhodně nejednala způsobem, který lze očekávat od orgánu, který se zavázal k řádné správě. Její činnost by se spíše mohla ukázat jako nepřiměřená a nekonzistentní, a tím posílit prozatímní zjištění nesprávného úředního postupu [9] .

56. Veřejný ochránce práv vzal na vědomí rozhodnutí Komise pozastavit řízení o navrácení, dokud nedospěje k rozhodnutí o stížnosti. Podle jeho názoru je Komise připravena s ním spolupracovat s cílem nalézt co nejuspokojivější řešení sporu a napravit případ nesprávného úředního postupu, který byl předběžně zjištěn výše. Veřejná ochránkyně práv proto vyzvala Komisi, aby prokázala, že je plně připravena přijmout odpovědnost za neobvyklý počet chyb, k nimž došlo v tomto případě, a zrušila svou žádost o náhradu od stěžovatele, který žil z dávek v nezaměstnanosti. V souladu s čl. 3 odst. 5 statutu evropského veřejného ochránce práv proto předložil následující návrh na smírné řešení:

„S ohledem na zjištění veřejné ochránkyně práv by Komise mohla svou žádost o úhradu zrušit.“

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv po jeho přátelském návrhu řešení

57. Komise vzala v úvahu analýzu veřejné ochránkyně práv a předběžné závěry a souhlasila se zrušením její žádosti o úhradu.

58. Stěžovatel souhlasil s tím, že stížnost by mohla být uzavřena, a poděkoval veřejnému ochránci práv.

Posouzení veřejného ochránce práv po jeho přátelském návrhu řešení

59. Veřejná ochránkyně práv vítá spolupráci Komise při hledání uspokojivého výsledku této stížnosti. V souladu s tím případ uzavírá.

B. Závěr

Na základě svého šetření této stížnosti ji veřejný ochránce práv uzavírá s následujícím závěrem:

Veřejná ochránkyně práv vítá spolupráci Komise při hledání uspokojivého výsledku této stížnosti. V souladu s tím případ uzavírá.

Stěžovatel a předseda Komise budou o tomto rozhodnutí informováni.

P. Nikiforos Diamandouros

Ve Štrasburku dne 18. října 2010

[1] V originále francouzsky: „*location pour une personne assimilée à un deuxième enfant à charge*“

[2] V originále francouzsky: „[L] *situace a été régularisée avec le salaire de mars 2003.*“

[3] V originále francouzsky: „[m] *alheusement, se montant de 1 793,98 EUR n'a pas été retenu et vous a été payé par erreur le 14 mai 2003.*“

[4] V originále francouzsky: „[i] *est vrai et fort regrettable que votre file contienne une série d'erreurs...*“

[5] V originále francouzsky: „[L] *première lettre vous informant et vous demandant de rembourser le 1 793,98 EUR n'a malheureusement été envoyée que le 14 décembre 2006.*“

[6] „*Rozhodnutí... Komise, která ukládá peněžitou povinnost jiným osobám než státům, je vymahatelná. „Lisabonská smlouva, platná od 1. prosince 2009, stanoví podobné ustanovení v článku 299 Smlouvy o fungování Evropské unie, které“. Komise [...], která ukládá peněžitou povinnost jiným osobám než státům, je vykonatelná.*“

[7] „*Každá částka přeplatku se vymáhá, pokud příjemce věděl, že pro platbu neexistuje žádný řádný důvod, nebo pokud skutečnost přeplatku byla zjevně taková, že o tom nemohl vědět.*“

[8] Věc T-324/04 *F v. Komise*, rozsudek Soudu prvního stupně (třetího senátu) ze dne 16. května 2007, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 139 (původní francouzské znění): „*... Le fait que l'administration a commis une négligence ou une erreur dans la détermination des droits pécuniaires d'un fonctionnaire est sans incidence sur l'application de l'article 85 du statut, qui présuppose précisément que l'administration a commis une erreur en procédant au versement irrégulier...*“

[9] Články 6 „Proporcionality“ a 10 „Právní očekávání, soudržnost a poradenství“ Evropského kodexu řádné správní praxe stanoví, že:

„*při přijímání rozhodnutí úředník zajistí, aby přijatá opatření byla úměrná sledovanému cíli.*“

Úředník se zejména vyvaruje omezení práv občanů nebo jejich ukládání poplatků, pokud tato omezení nebo poplatky nejsou v přiměřeném poměru k účelu sledovaného opatření.

Úředník musí být v souladu se svým vlastním správním chováním, jakož i se správní činností orgánu. Úředník se řídí běžnou správní praxí orgánu, pokud v konkrétním případě neexistují oprávněné důvody pro odchýlení se od těchto postupů. Úředník respektuje oprávněná a rozumná očekávání veřejnosti s ohledem na to, jak orgán jednal v minulosti... “